
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 89	Rozeslána dne 24. října 1997	Cena Kč 16,60
-----------	------------------------------	---------------

O B S A H:

- 263. Vyhláška Ministerstva financí o osvobození některých druhů poplatných úkonů od soudních poplatků
 - 264. Vyhláška Ministerstva financí, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 192/1993 Sb., o kolkových známkách
 - 265. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli
 - 266. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o společných státních hranicích
 - 267. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o sociálním zabezpečení
 - 268. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Pravidel Rozhodčí komise celní unie mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
 - 269. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Kyprské republiky o spolupráci na úseku veterinárním
 - 270. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Ministerstvem zemědělství České republiky a Ministerstvem zemědělství, přírodních zdrojů a životního prostředí Kyprské republiky o spolupráci v oblasti zemědělství
-

263**VYHLÁŠKA****Ministerstva financí**

ze dne 9. října 1997

o osvobození některých druhů poplatných úkonů od soudních poplatků

Ministerstvo financí v dohodě s Ministerstvem spravedlnosti podle § 16 odst. 1 zákona České národní rady č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, stanoví:

§ 1

(1) Od soudního poplatku se osvobozují poplatné úkony uvedené v položkách 13 písm. c) a d), 20, 21, 22 a 23 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona České národní rady č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 36/1995 Sb., a to v případech, kdy v důsledku škod způsobených povodní žádají o provedení poplatného úkonu fyzické nebo právnické osoby postížené letní povodňovou katastrofou v kalendářním roce 1997.

(2) Osvobození podle této vyhlášky lze uplatnit nejpozději do 31. března 1998.

§ 2

Soudní poplatky za poplatné úkony osvobozené podle § 1 odst. 1, které byly vybrány do dne nabytí účinnosti této vyhlášky, vrátí soud na žádost poplatníka.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1997.

Ministr:

Ing. **Pilip** v. r.

264

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 9. října 1997,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva financí č. 192/1993 Sb., o kolkových známkách

Ministerstvo financí podle § 59 odst. 4 a § 104 odst. 2 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, stanoví:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva financí č. 192/1993 Sb., o kolkových známkách, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 se ve sloupci „v hodnotách“ vypouští číslice „2“.

2. § 1 odst. 2 zní:

„(2) Kolkové známky ve všech jednotlivých hodnotách se vytisknou na samostatných tiskových listech.“

3. V § 2 odst. 2 poslední věta zní: „Kolkové známky jsou tištěny v kombinaci ocelotisku a rastrového hlubotisku na ceninovém papíru s ochrannými vlákny a s vodoznakem ve tvaru stylizovaných lípových listů.“

4. § 2 odst. 5 zní:

„(5) Kolkové známky všech hodnot jsou zabezpečeny proti padělání speciální barvou, která svítí pod

UV lampou a mění odstín při kopírování. Barva je umístěna jako podtisk obdélníčku s hodnotou kolkové známky na vrchním i spodním dílu kolkové známky.“

Čl. II

Přechodná ustanovení

(1) Kolkové známky dosud platné se použijí až do spotřebování zásob, nejpozději však do dne 30. června 1998.

(2) Nepoužité a nepoškozené kolkové známky lze vyměnit u pošt do dne 30. září 1998 včetně, a to v poměru hodnot 1 : 1.

(3) Kolkové známky v počtu vyšším než deset kusů se odevzdají poštám roztríděné podle jednotlivých hodnot, vložené do otevřených obálek spolu se seznamem obsahujícím počet a hodnotu kolkových známek podle jednotlivých hodnot a celkový počet a úhrnnou hodnotu odevzdaných známek.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1997.

Ministr:

Ing. **Pilip** v. r.

265

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 9. října 1997,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 7 odst. 2, § 34 odst. 1 a § 40 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb., a článku IV bodu 9 zákona č. 292/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, a zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, se mění a doplňuje takto:

1. § 8 se vypouští.

2. § 10 se vypouští.

3. V nadpisu části čtvrté se slovo „vyřizování“ nahrazuje slovem „prošetřování“.

4. § 30 odst. 1 zní:

„(1) Ustanovení této části se užití při prošetřování podnětů k podání stížnosti pro porušení zákona (dále jen „podnět“), které jsou státnímu zastupitelství adresovány nebo postoupeny.“

5. V § 30 odst. 2 se slova „vyřizování podnětů“ nahrazují slovy „prošetřování podnětů“.

6. V § 31 odst. 2 poslední věta zní: „Nemá-li podání některou z těchto náležitostí a není-li ani po upozornění doplněno, může je státní zastupitelství příslušné k jeho vyřízení odložit, o čemž podatele vyrozumí.“

7. § 32 zní:

„§ 32

(1) Státní zastupitelství vyrozumí odesílatele o přijetí podnětů, které mu jsou adresovány nebo postoupeny, a současně odesílateli sdělí, že o vyřízení bude písemně uvědoměn Ministerstvem spravedlnosti. Vyrozumění podle předchozí věty státní zastupitelství nezasílá, jestliže je z postoupení podnětu zřejmé, že tak již učinilo Ministerstvo spravedlnosti.

(2) Probíhá-li ve věci řízení o návrhu na povolení obnovy řízení ohledně obviněného, kterého se podnět týká, a je zřejmé, že vytýkané porušení zákona může být odstraněno v rámci řízení o obnově, státní zástupce vyčká výsledku takového řízení.“

8. Oddíl druhý hlavy první části čtvrté (§ 34 až 37) se vypouští.

9. § 38 se vypouští.

10. V § 39 se vypouští odstavce 1, zrušuje se číslování odstavců a ve větě první se vypouštějí slova „a jeho vyřízení“.

11. § 41 se vypouští.

12. § 43 zní:

„§ 43

(1) Neshledá-li státní zastupitelství po prošetření podnětu důvod k podání stížnosti pro porušení zákona, předloží ministru spravedlnosti návrh na odložení podnětu, v němž uvede, jak se vypořádalo s námitkami uvedenými v podání.

(2) Jsou-li přezkoumáním důvodnosti podnětu shledány podmínky pro podání stížnosti pro porušení zákona, vypracuje státní zastupitelství nástin stížnosti pro porušení zákona, který postoupí k rozhodnutí ministru spravedlnosti.

(3) K návrhu podle odstavce 1 nebo nástinu podle odstavce 2 státní zastupitelství připojí veškerý spisový materiál, který má pro posouzení důvodnosti podnětu význam.“

13. § 44 se vypouští.

14. § 45 zní:

„§ 45

(1) Opakovaným podnětem je podání, kterým podatel žádá o přezkoumání zákonnosti rozhodnutí uvedeného v § 31 odst. 1 poté, co již byla zákonnost takového rozhodnutí přezkoumána na základě jiného podnětu.

(2) Opakovaným podnětem se státní zastupitelství věcně nezabývá ani nezasílá vyrozumění o jeho

přijetí. Bez prošetření jej postoupí Ministerstvu spravedlnosti a odkáže na svůj předchozí návrh nebo návrh v této věci.“.

15. § 46 se vypouští.

16. Hlava čtvrtá části čtvrté (§ 48 a 49) se vypouští.

Čl. II

Podněty k podání stížnosti pro porušení zákona

podané ve věcech, v nichž zákonnost rozhodnutí státní zastupitelství již přezkoumávalo podle dříve platných předpisů, se považují za opakované podněty podle této vyhlášky.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministryně:

JUDr. **Parkanová** v. r.

266

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 3. listopadu 1994 byla v Bonnu podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o společných státních hranicích.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 23. června 1997.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 31 odst. 2 dnem 1. září 1997. Tímto dnem pozbyly platnosti:

- Smlouva mezi republikou Československou a Německou Říší o hraničních vodních tocích a o výměně části území v pruském dílu československo-německé hranice ze dne 31. ledna 1930 č. 218/1933 Sb.,
- Smlouva mezi republikou Československou a Německou Říší o hraničních tocích v saském a bavorském úseku hranic a o výměně části území na hranicích ze dne 27. září 1935 č. 212/1937 Sb.,
- Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o společných státních hranicích ze dne 3. prosince 1980, s výjimkou hraniční dokumentace uvedené v její příloze, č. 112/1982 Sb.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o společných státních hranicích

Česká republika a Spolková republika Německo,

vedeny přáním udržovat hranice mezi oběma státy zřetelné a upravit otázky s tím související,

s přáním prohlubovat přátelskou spolupráci mezi oběma státy,

se dohodly takto:

ČÁST I

PRŮBĚH STÁTNÍCH HRANIC

Článek 1

(1) Státní hranice mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo probíhají od styku státních hranic smluvních států se státními hranicemi Polské republiky v hraničním vodním toku Lužická Nisa (nepřímo vyznačen třemi monolity ve tvaru trojbokých komolých jehlanů) ke styku státních hranic smluvních států se státními hranicemi Rakouské republiky pod vrchem Plechý (trojstátní hraniční znak).

(2) Česko-německé státní hranice tvoří:

- a) část hranic se Svobodným státem Sasko, rozdělená na hraniční úseky I až XXIII;
- b) část hranic se Svobodným státem Bavorsko, rozdělená na hraniční úseky I až XII.

Článek 2

(1) Průběh státních hranic určuje:

- a) v části hranic se Svobodným státem Sasko hraniční dokumentace o průběhu a vyznačení společných státních hranic, která je přílohou Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o společných státních hranicích ze dne 3. prosince 1980, a to podle stavu ke dni 18. listopadu 1988;
- b) v části hranic se Svobodným státem Bavorsko hraniční dokumentární dílo z roku 1937 podle Zápisu o skončení hraničního dokumentárního díla v bavorském dílu hranic československo-německých ze dne 9. listopadu 1937 a – pokud jde o pohyblivé státní hranice – změny, které nastaly od té doby podle Smlouvy mezi republikou Československou a Německou Říší o hraničních tocích na saském a bavorském úseku hranic a o výměně části území na hranicích z 27. září 1935, jakož i podle zásad, na něž se tato smlouva odvolává.

(2) Smluvní státy budou v době co nejkratší aktualizovat hraniční dokumentaci uvedenou v odstavci 1 písm. a) a na podkladě již provedeného nového zaměření nahradí hraniční dokumentární dílo uvedené v odstavci 1 písm. b). Výsledkem těchto prací bude aktuální

hraniční dokumentární dílo česko-německých státních hranic, které bude potvrzeno samostatnou smlouvou.

Článek 3

Státní hranice ohraničují výsostná území obou smluvních států jak na zemském povrchu, tak svislým směrem ve vzdušném prostoru i pod zemským povrchem. Tato zásada platí i pro průběh státních hranic v nadzemních i podzemních stavbách a zařízeních všeho druhu.

Článek 4

(1) Státní hranice probíhají jako nepohyblivé:

- a) po přímých spojnicích od jednoho hraničního bodu k nejbližšímu následujícímu doloženému v hraničním dokumentárním díle měřickými hodnotami nebo
- b) středem hraničních silnic, cest a příkopů, vyplývajících z hraničního dokumentárního díla.

(2) Hraniční silnice, cesty a příkopy jsou popsány v hraničním dokumentárním díle. Jakékoliv změny hraničních silnic, cest a příkopů nemají vliv na průběh státních hranic, pokud nebude zvláštní dohodou smluvních států stanoveno jinak.

Článek 5

(1) V hraničních vodních tocích, s výjimkou Labe a Ohře, tvoří státní hranice střednice hraničních vodních toků nebo jejich hlavních ramen a jsou pohyblivé.

(2) Střednice hraničního vodního toku nebo jeho hlavního ramene je vyrovnaná plynulá čára, která je od obou břehových linií vodního toku stejně vzdálena.

(3) Hlavním ramenem hraničního vodního toku je rameno, které při středním stavu vody vykazuje největší průtok.

(4) Za břehové linie se považují čáry smáčení mezi hraničním vodním tokem a přilehlým územím při středním stavu vody. Nemohou-li být břehové linie bezpečně zjištěny, pokládají se za ně zpravidla čáry, které tvoří okraj trvalého rostlinného porostu podél hraničního vodního toku.

Článek 6

(1) V hraničních vodních tocích při přirozených změnách menšího rozsahu sledují státní hranice trvale střednici vodního toku.

(2) Při přirozených změnách většího rozsahu, jakož i při změnách umělých probíhají státní hranice tak, jak probíhaly před nastalou změnou, dokud se smluvní státy nedohodnou na jiném průběhu státních hranic.

(3) Změní-li se poloha pohyblivých státních hranic v místech, kde přecházejí v nepohyblivé, určí místo

přechodu svým rozhodnutím Stálá česko-německá hraniční komise.

Článek 7

(1) Na hraničním vodním toku Labi jsou státní hranice určeny střednicí plavební dráhy a jsou pohyblivé. Přizpůsobují se přirozeným změnám střednice plavební dráhy.

(2) Střednicí plavební dráhy se rozumí vyrovnaná plynulá čára, která je stejně vzdálena od obou čar ohraničujících plavební dráhu.

(3) Plavební dráhou se rozumí nejhlubší část koryta řeky užívaná pro plavbu lodí, ohraničená souvisle probíhajícími čarami a zaměřená příčnými profily.

Článek 8

Státní hranice v Ohři probíhají jako nepohyblivé hranice tak, jak jsou znázorněny v hraničním dokumentárním díle.

Článek 9

(1) Smluvní státy se zavazují udržovat vody, ve kterých probíhají státní hranice, podle možnosti tak, aby nedocházelo ke změnám jejich polohy, pokud tomu nebrání podstatné vodohospodářské nebo ekologické zájmy. Článek 6 odst. 1 zůstává tímto nedotčen.

(2) Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 není dotčeno společné užívání těchto vod oběma smluvními státy.

ČÁST II

ZAMĚŘOVÁNÍ A VYZNAČOVÁNÍ STÁTNÍCH HRANIC

Článek 10

Smluvní státy se zavazují, že budou zaměřováním a vyznačováním státních hranic pečovat o to, aby průběh hranic byl vždy jasně zřetelný a geodeticky zajištěný. Zavazují se, že budou podle podmínek této smlouvy udržovat a podle potřeby obnovovat hraniční znaky a aktualizovat hraniční dokumentární dílo.

Článek 11

(1) Potřebné měřické odborníky a pomocné technické pracovníky pro zaměřování a vyznačování státních hranic poskytne každý smluvní stát na své náklady.

(2) Další pracovní síly, jakož i potřebné materiálové vybavení, vozidla a přístroje (například stroje, nářadí a měřické přístroje) poskytne každý smluvní stát na vlastní náklady takto:

– Česká republika

v části hranic se Svobodným státem Sasko pro hraniční úseky I, II, V, IX, X, XIII, XIV, XVII, XVIII, XXI, XXII a v části hranic se Svobodným státem Bavorsko pro hraniční úseky II, III, VI, VII, IX, X;

– Spolková republika Německo

v části hranic se Svobodným státem Sasko pro hraniční úseky III, IV, VI, VII, VIII, XI, XII, XV, XVI, XIX, XX, XXIII a v části hranic se Svobodným státem Bavorsko pro hraniční úseky I, IV, V, VIII, XI, XII.

(3) Ustanovení odstavce 2 se po vzájemné dohodě nepoužije, pokud to bude třeba z důvodů hospodárnosti a účelnosti. Přitom je třeba usilovat o vyrovnaní oboustranných výkonů.

Článek 12

(1) Je-li poškozen nebo zničen hraniční znak, hradí veškeré náklady na jeho opravu nebo obnovu smluvní stát, který je za tento hraniční znak odpovědný podle článků 10 a 11. Veškeré nároky vůči škůdci přecházejí na tento smluvní stát.

(2) Pokud bude na základě stavebních prací třeba provést zaměřovací nebo vyznačovací práce, přísluší smluvním státům nároky na náhradu vůči staviteli, pokud není vnitrostátně povinná hradit náklady jiná třetí osoba.

Článek 13

(1) Smluvní státy přezkouší každých deset let společně hraniční znaky a zajistí odstranění zjištěných nedostatků.

(2) První společné přezkoušení hraničních znaků bude zahájeno nejpozději pět let po vstupu této smlouvy v platnost.

(3) Zaměření hraničních vodních toků se provede při každém druhém společném přezkoušení hraničních znaků.

Článek 14

(1) Vyžaduje-li to zřetelnost státních hranic, učiní smluvní státy potřebná opatření i mimo rámec společných pravidelných přezkoušení hraničních znaků.

(2) Prohlásí-li jeden smluvní stát, že byl hraniční znak přemístěn, přezkouší smluvní státy polohu tohoto hraničního znaku i mimo pravidelné společné přezkoušení a v případě potřeby přemístí hraniční znak na správné místo.

(3) Změní-li hraniční vodní tok podstatně svoji polohu, může každý smluvní stát požádat o zjištění průběhu státních hranic v tomto úseku a jeho doložení v odpovídajících hraničních dokumentech.

Článek 15

(1) Vlastníci a uživatelé pozemků, nadzemních a podzemních staveb a zařízení, které se nacházejí na státních hranicích nebo v jejich blízkosti, jsou povinni strpět práce a opatření potřebné k vyznačování a zaměřování, zejména osazování nebo upevňování hraničních znaků a měřických značek. Osoby pověřené úkoly podle článků 10, 13 a 14 smějí za účelem jejich plnění vstupovat a vjíždět na pozemky a stavební zařízení. Do bytů a obdobně chráněných prostor smějí vstupovat pouze se souhlasem uživatelů. Osoby, kterých se to týká, je třeba včas o zahájení prací informovat.

(2) Vyznačovací a zaměřovací práce je třeba provádět s co největším ohledem na veřejné a soukromé zájmy.

(3) Vzniknou-li těmito pracemi a opatřeními škody, má poškozený nárok na odškodnění vůči smluvnímu státu, na jehož výsostném území leží pozemky, stavby a zařízení. V případě nároků na odškodnění ze strany vlastníků a uživatelů pozemků podle odstavce 1 se použije právních předpisů smluvního státu, na jehož výsostném území leží pozemky, stavby a zařízení. Poškozený nemůže uplatňovat nároky na odškodnění vůči druhému smluvnímu státu.

Článek 16

Bude-li potřebné obnovit nepřímé vyznačení trojstátního hraničního bodu v Lužické Nise nebo trojstátního hraničního bodu pod vrchem Plechý, budou práce provedeny po souhlasu všech zúčastněných států.

ČÁST III

OCHRANA HRANIČNÍCH ZNAKŮ
A UDRŽOVÁNÍ JEJICH ZŘETELNOSTI

Článek 17

Smluvní státy budou vhodnými opatřeními chránit hraniční znaky, měřické značky a jiná zařízení sloužící k vyznačení státních hranic před poškozením, zničením, neoprávněným přemístěním a používáním v rozporu s jejich účelem.

Článek 18

(1) Smluvní státy zajistí, aby na suchých úsecích státních hranic byl po jejich obou stranách udržován volný pruh o šířce 1 m a kolem hraničních znaků, nepřímo vyznačujících průběh státních hranic, volná kruhová plocha o poloměru 1 m bez porostu bránícího viditelnosti. Toto se nevztahuje na porosty sloužící ke zpevnění břehů a chráněné stromy a keře. Smluvní státy budou dbát i na ochranu životního prostředí.

(2) Vlastníci a uživatelé pozemků jsou povinni strpět práce a opatření uvedené v odstavci 1. Jinak platí obdobně článek 15.

Článek 19

(1) V částech území uvedených v článku 18 odst. 1 smějí být v budoucnu budována jen zařízení, která slouží veřejné dopravě, odbavování na státních hranicích nebo jejich střežení, a vedení všeho druhu, která je protínají.

(2) Výjimky z odstavce 1 mohou být povoleny ve zvláštních případech, pokud tím nebude omezena zřetelnost státních hranic.

Článek 20

Do čáry státních hranic nesmí být dále umisťována žádná označení hranic vlastnictví. Vnitrostátní vlastnické hranice smějí být nadále vyznačeny jenom ve vzdálenosti nejméně 3 m od státních hranic.

Článek 21

V případech, že by měly být prováděny práce k vyhledávání nebo dobývání nerostného bohatství uvnitř pruhu 50 m po obou stranách státních hranic, budou společně stanovena nutná opatření k zajištění průběhu státních hranic a jeho vyznačení.

ČÁST IV

HRANIČNÍ KOMISE

Článek 22

(1) K plnění úkolů zaměřování a vyznačování státních hranic, aktualizace hraničního dokumentárního díla, ochrany hraničních znaků a udržování jejich zřetelnosti, zřizují tímto smluvní státy Stálou česko-německou hraniční komisi (dále jen „Komise“).

(2) Komise se skládá z delegace České republiky a delegace Spolkové republiky Německo. Celkový počet členů každé delegace nemá být vyšší než devět. Každý smluvní stát jmenuje členy své delegace a pro případ potřeby jejich náhradníky. Každá delegace může podle potřeby přizvat experty a pomocné síly.

(3) Každý smluvní stát určí z jmenovaných členů předsedu své delegace a jeho zástupce. Předsedové a jejich zástupci jsou oprávněni udržovat spolu přímý styk.

(4) Každý smluvní stát hradí náklady své delegace včetně nákladů na přizvané experty a pomocné síly. Ostatní náklady vzniklé v souvislosti s činností Komise hradí smluvní státy, pokud není dohodnuto jinak, rovným dílem.

Článek 23

(1) Komisi přísluší zejména tyto úkoly:

- a) stanovit organizaci a způsob vyznačování a zaměřování státních hranic, jakož i údržby jejich vyznačení;

- b) provádět potřebná zaměřování a údržbu pevných bodů polohového pole pro geodetické zajištění státních hranic;
- c) zjišťovat druh a rozsah změn na hraničních vodních tocích, stanovit změny charakteru státních hranic a přijímat za tímto účelem potřebná opatření;
- d) provádět změny vyznačení státních hranic při zřizování a rušení hraničních silnic, cest a příkopů;
- e) vyjadřovat se k vodo hospodářským opatřením na hraničních vodních tocích z hlediska průběhu státních hranic;
- f) vyjadřovat se ke stavebním a jiným technickým opatřením v bezprostřední blízkosti státních hranic;
- g) určovat obsah a formu aktualizace hraničního dokumentárního díla.

Komise bude k plnění těchto úkolů vyhotovovat potřebné pracovní plány.

(2) Komise vyhotoví hraniční dokumentární dílo podle článku 2 odst. 2. Přitom bude usilovat o vyrovnaní oboustranných výkonů.

(3) Komise vydá pro svoji společnou činnost jednací řád, směrnice pro zaměřování a údržbu vyznačení státních hranic, jakož i návod pro vyhotovení a aktualizaci hraničního dokumentárního díla.

(4) Komise není oprávněna měnit průběh státních hranic.

(5) Komise může předkládat vládám smluvních států návrhy na změnu průběhu státních hranic.

Článek 24

(1) K rozhodnutí Komise je potřebná shoda předsedů obou delegací. Rozhodnutí jsou součástí protokolů ze zasedání Komise a prohlídek státních hranic. Tyto protokoly se stávají právně závaznými, jakmile si předsedové obou delegací písemně sdělí, že pro to byly splněny vnitrostátní předpoklady. Tato sdělení mají být učiněna pokud možno co nejdříve, nejpozději na příštím zasedání Komise.

(2) Nemohou-li se předsedové obou delegací dohodnout, bude další postup Komise projednán diplomatickou cestou. Smluvní státy budou usilovat o řešení sporných záležitostí po vzájemné dohodě.

Článek 25

(1) Komise vytvoří za účelem plnění svých úkolů smíšené technické skupiny. Jejich počet a složení stanoví podle rozsahu a druhu prací, které je třeba provést.

(2) Vedoucí smíšených technických skupin budou plnit úkoly v souladu s protokoly vyhotovenými Komisí.

(3) O každém doplnění, změně a obnovení vyznačení státních hranic, jakož i o zjištěních, která byla provedena na základě kontroly výsledků zaměření, se sepíší zápisy ve dvou vyhotoveních v jazyce českém a německém. V případě potřeby se vyhotoví technické podklady.

(4) Zápisy a technické podklady smíšených technických skupin schvaluje Komise.

(5) Komise shrne výsledky prací podle odstavce 3 na závěr každého pravidelného přezkoušení.

(6) Pro vyhotovení a reprodukci technických podkladů, a to i v rámci aktualizace hraničního dokumentárního díla, jakož i pro činnost Komise podle odstavce 5 platí obdobně článek 11 odst. 2 a 3.

Článek 26

(1) Komise se schází k zasedáním nebo prohlídkám státních hranic na základě svého rozhodnutí nebo jestliže o to požádá jeden ze smluvních států diplomatickou cestou.

(2) Komise se schází ke svým zasedáním a prohlídkám státních hranic, není-li dohodnuto jinak, střídavě na výsoštném území jednoho z obou smluvních států.

Článek 27

(1) Zasedání Komise a prohlídky státních hranic řídí předseda delegace toho smluvního státu, na jehož výsoštném území se konají. Jednání se vedou v českém a německém jazyce.

(2) O každém zasedání a o každé prohlídce státních hranic vypracuje Komise protokol ve dvou vyhotoveních v jazyce českém a německém. Protokoly podepíší předsedové obou delegací.

Článek 28

(1) Členové Komise a smíšených technických skupin, jakož i jimi přizvaní experti a pomocné síly se smějí volně pohybovat po státních hranicích a překračovat je bez omezení v kteroukoli dobu, pokud je to potřebné při výkonu jejich činnosti. Na požádání se musí prokázat služebním průkazem s fotografií nebo platným cestovním pasem nebo občanským průkazem a písemným pověřením Komise v českém a německém jazyce.

(2) Patří-li osoby uvedené v člancích 11, 22 a 25 mezi uniformované, zejména vojensky organizované složky, smějí nosit během své činnosti na výsoštném území druhého smluvního státu uniformu své složky a používat její dopravní prostředky. Nesmějí však mít u sebe zbraň.

Článek 29

(1) Materiál, který je vyvážen z celního území jednoho smluvního státu na celní území druhého smluvního státu a je používán pro práce podle této smlouvy, je osvobozen od dovozních a vývozních cel a poplatků. Nespotřebovaný materiál bude zpět vyvezen na celní území smluvního státu, ze kterého byl dovezen.

(2) Dovozními a vývozními cly a poplatky podle této smlouvy jsou dovozní a vývozní cla, jakož i všechny jiné daně a poplatky vybírané při dovozu a vývozu zboží.

(3) Za předpokladu zpětného vývozu jsou osvobozeny od dovozních a vývozních cel a poplatků a také od povinnosti zajištění celního dluhu:

vozidla, nářadí, přístroje, nástroje, aparáty a stroje, které se dovážejí z celního území jednoho smluvního státu na celní území druhého smluvního státu pro práce v rámci této smlouvy. Tyto předměty je třeba vyvézt nejpozději do měsíce po skončení prací na celní území, ze kterého byly dovezeny.

(4) Na zboží uvedené v odstavcích 1 a 3, které se používá v rámci této smlouvy, se nevztahují dovozní a vývozní zákazy a omezení.

(5) Smluvní státy si v rámci svých vnitrostátních právních předpisů vzájemně zajistí všechny přípustné úlevy v celním řízení týkající se dovozu a vývozu zboží potřebného pro práce v rámci této smlouvy.

ČÁST V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

(1) Spory týkající se výkladu a provádění této smlouvy budou urovnány vládami obou smluvních států.

(2) Nedá-li se spor tímto způsobem urovnat, bude na žádost jednoho ze smluvních států předložen k rozhodnutí rozhodčímu soudu.

(3) Rozhodčí soud se ustavuje ad hoc tím způsobem, že každý smluvní stát určí jednoho rozhodce a oba rozhodci se dohodnou na příslušníku třetího státu jako předsedovi rozhodčího soudu, kterého potvrdí vlády obou smluvních států. Rozhodci se určí do dvou měsíců, předseda bude potvrzen do tří měsíců poté, kdy jeden smluvní stát sdělil druhému smluvnímu státu, že chce spor předložit rozhodčímu soudu.

(4) Nedodrží-li se jedna ze lhůt uvedených v odstavci 3, může každý smluvní stát požádat předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby provedl potřebná jmenování rozhodců nebo předsedy. Má-li předseda Mezinárodního soudního dvora státní příslušnost jed-

noho z obou smluvních států nebo brání-li mu v činnosti jiné důvody, provede jmenování místopředseda. Má-li i místopředseda státní příslušnost jednoho ze smluvních států nebo brání-li i jemu v činnosti jiné důvody, provede jmenování další v hodnosti následující člen Mezinárodního soudního dvora, který nemá státní příslušnost jednoho z obou smluvních států.

(5) Rozhodčí soud rozhoduje většinou hlasů na základě smluv platných mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo a obecného mezinárodního práva. Jeho rozhodnutí jsou závazná. Každý smluvní stát uhradí náklady na svého rozhodce, jakož i náklady na své zastoupení v řízení před rozhodčím soudem. Náklady na předsedu a také další výdaje ponесou oba smluvní státy rovným dílem. Rozhodčí soud může úhradu nákladů upravit jinak.

Článek 31

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci; ratifikační listiny budou vyměněny v Praze v době co nejdříve.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost první den třetího kalendářního měsíce následujícího po výměně ratifikačních listin.

Článek 32

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Čás-

ti I a V nelze vypovědět. Ostatní ustanovení lze písemně vypovědět po uplynutí deseti let od vstupu Smlouvy v platnost. Výpověď se stává účinnou uplynutím dvou let ode dne jejího doručení.

Článek 33

Dnem vstupu této smlouvy v platnost pozbývá platnosti:

- a) Smlouva mezi republikou Československou a Německou Říší o hraničních vodních tocích a o výměně části území v pruském dílu československo-německé hranice z 31. ledna 1930;
- b) Smlouva mezi republikou Československou a Německou Říší o hraničních tocích v saském a bavorském úseku hranic a o výměně části území na hranicích ze dne 27. září 1935;
- c) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o společných státních hranicích ze dne 3. prosince 1980 s výjimkou hraniční dokumentace uvedené v její příloze.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních států tuto smlouvu podepsali a opatřili ji svými pečeti.

Dáno v Bonnu dne 3. listopadu 1994 ve dvou vpravcích, každý v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:

Jan **Ruml** v. r.
ministr vnitra

Za Spolkovou republiku Německo:

Manfred **Kanther** v. r.
spolkový ministr vnitra
Dieter **Kastrup** v. r.
státní tajemník Spolkového
ministerstva zahraničních věcí

267

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 10. června 1996 byla v Ženevě podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o sociálním zabezpečení.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 18. září 1997.

Smlouva vstupuje v platnost na základě svého článku 33 odst. 2 dnem 1. listopadu 1997.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o sociálním zabezpečení

Prezident České republiky a Švýcarská spolková rada,

vedeni přáním upravit vztahy mezi oběma státy v oblasti sociálního zabezpečení,

dohodli se takto:

ODDÍL I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

(1) Pro účely této smlouvy znamenají výrazy:

- a. „příslušný úřad“
ve vztahu k České republice Ministerstvo práce a sociálních věcí a
ve vztahu ke Švýcarsku Spolkový úřad pro sociální pojištění;
- b. „nositel pojištění“
instituci, které náleží provádění právních předpisů uvedených v článku 2;
- c. „bydliti“
obvykle se zdržovati;
- d. „bydliště“
místo, kde se osoba zdržuje s úmyslem trvalého setrvání;
- e. „doby pojištění“
příspěvkové doby, doby výdělečné činnosti nebo doby bydlení, jakož i jim na roveň postavené doby, které v souladu s právními předpisy, podle kterých byly získány, jsou stanoveny nebo uznány jako doby pojištění;
- f. „peněžité dávky“, „důchody“
peněžité dávky, důchody, včetně všech příplatků, přídatků a zvýšení;

g. „uprchlíci“

uprchlíky ve smyslu Úmluvy z 28. července 1951 o právním postavení uprchlíků a Protokolu z 31. ledna 1967 k této úmluvě;

h. „osoby bez státní příslušnosti“

osoby bez státní příslušnosti ve smyslu Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti z 28. září 1954;

i. „rodinní příslušníci a pozůstalí“

rodinné příslušníky a pozůstalé, pokud svá práva odvozují od státních občanů smluvních států, uprchlíků nebo osob bez státní příslušnosti.

(2) Ostatní výrazy v této smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2

(1) Tato smlouva se vztahuje:

- A. ve Švýcarsku
 - a. na Spolkový zákon o nemocenském pojištění;
 - b. na Spolkový zákon o pojištění starobním a pozůstalých;
 - c. na Spolkový zákon o invalidním pojištění;
- B. v České republice
 - a. na právní předpisy o nemocenském pojištění;
 - b. na právní předpisy o sociálním zabezpečení.

(2) Tato smlouva se vztahuje na všechny právní předpisy, které zahrnují, mění nebo doplňují právní předpisy uvedené v odstavci 1.

(3) Smlouva se však vztahuje:

- a. na právní předpisy o novém odvětví sociálního zabezpečení, jen bude-li to dohodnuto mezi smluvními státy;

- b. na právní předpisy, které rozšiřují stávající systém na nové kategorie osob, jen když smluvní stát mění své právní předpisy během šesti měsíců od úředního uveřejnění uvedeného právního předpisu neodevzdá druhému smluvnímu státu opačné prohlášení.

Článek 3

Tato smlouva se vztahuje:

- a. na státní občany smluvních států, jakož i na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé;
- b. při bydlišti na území jednoho smluvního státu na uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti, jakož i na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé; jestliže existují příznivější vnitrostátní právní předpisy, použijí se tyto;
- c. pokud jde o článek 7 odst. 1 až 3, článek 8 odst. 3 a 4, článek 9 odst. 2 a články 10 až 13, jakož i oddíly IV a V, také na všechny jiné osoby, než jsou ty uvedené pod písmeny a. a b.;
- d. pokud jde o článek 16 písm. c. také na státní občany Slovenské republiky.

Článek 4

(1) S výhradou odchylných ustanovení této smlouvy jsou státní občané jednoho smluvního státu, jakož i jejich rodinní příslušníci a pozůstalí ve svých právech a povinnostech plynoucích z právních předpisů druhého smluvního státu postaveni na roveň státním občanům tohoto smluvního státu, popřípadě jejich rodinným příslušníkům a pozůstalým.

(2) Odstavec 1 neplatí ve vztahu ke švýcarským právním předpisům o

- a. dobrovolném pojištění starobním a pozůstalých švýcarských státních občanů usazených v cizině, stejně tak jako o dávkách sociální péče pro švýcarské státní občany v zahraničí;
- b. starobním pojištění, pojištění pozůstalých a invalidním pojištění švýcarských státních občanů, kteří jsou činní v zahraničí ve službách Švýcarské konfederace nebo institucí určených Spolkovou radou.

Článek 5

(1) Pokud tato smlouva nestanoví jinak, obdrží osoby vyjmenované v článku 3 písm. a. a b., které mohou požadovat peněžité dávky podle právních předpisů uvedených v článku 2 odst. 1 písm. A. malá písmena b. a c., jakož i písmeno B., tyto dávky, pokud bydlí na území jednoho smluvního státu.

(2) Řádné důchody ze švýcarského invalidního pojištění pro pojištěnce, kteří jsou méně než poloinvalidní, jakož i mimořádné důchody a odškodnění pro bezmocnost ze švýcarského starobního pojištění, po-

jištění pozůstalých a invalidního pojištění se poskytují jen při bydlišti ve Švýcarsku.

(3) Peněžité dávky podle právních předpisů jednoho ze smluvních států uvedených v článku 2 odst. 1 písm. A. malá písmena b. a c., jakož i písmeno B. se poskytují státním občanům druhého smluvního státu bydlícím ve třetím státě, jakož i jejich rodinným příslušníkům a pozůstalým za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako vlastním státním občanům nebo jejich rodinným příslušníkům a pozůstalým, kteří bydlí v tomto třetím státě.

ODDÍL II

POUŽÍVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Článek 6

S výhradou článků 7 až 10, řídí se pojišťovací povinnost osob uvedených v článku 3 právními předpisy smluvního státu, na jehož území tyto osoby vykonávají výdělečnou činnost.

Článek 7

(1) Zaměstnanci u zaměstnavatele se sídlem na území jednoho smluvního státu, kteří jsou vysláni přechodně k výkonu práce na území druhého smluvního státu, zůstávají během prvních 24 měsíců podřízeni právním předpisům smluvního státu, na jehož území má zaměstnavatel své sídlo. Přesáhne-li doba vyslání tuto lhůtu, lze toto podřízení právním předpisům prvního smluvního státu zachovat po dobu, na niž se příslušné úřady obou smluvních států dohodnou.

(2) Zaměstnanci dopravní společnosti se sídlem na území jednoho smluvního státu, kteří vykonávají pracovní činnost na území obou smluvních států, podléhají právním předpisům toho smluvního státu, na jehož území má zaměstnavatel své sídlo, tak, jako by byli zaměstnání jen tam. Mají-li však takové osoby bydliště na území druhého smluvního státu nebo jsou-li tam trvale zaměstnání u pobočky nebo stálého zastoupení uvedeného zaměstnavatele, pak podléhají právním předpisům tohoto smluvního státu.

(3) Zaměstnanci veřejných služeb, kteří jsou vysíláni jedním smluvním státem na území druhého smluvního státu, podléhají právním předpisům vysílajícího smluvního státu.

(4) Státní občané smluvních států, kteří náležejí k posádce námořní lodi, která pluje pod vlajkou jednoho smluvního státu, jsou pojištěni podle právních předpisů tohoto smluvního státu.

Článek 8

(1) Státní občané jednoho smluvního státu, kteří jsou činní jako členové diplomatického nebo konzulár-

ního zastoupení tohoto státu na území druhého smluvního státu, podléhají právním předpisům prvního smluvního státu.

(2) Státní občané jednoho smluvního státu, kteří jsou na území druhého smluvního státu přijati k výkonu služby u diplomatického nebo konzulárního zastoupení prvního smluvního státu, jsou pojištěni podle právních předpisů druhého smluvního státu. Do tří měsíců po zahájení svého zaměstnání nebo po nabytí platnosti této smlouvy si mohou zvolit používání právních předpisů prvního smluvního státu.

(3) Odstavec 2 platí obdobně pro:

- a. státní občany třetího státu, kteří jsou zaměstnání u diplomatického nebo konzulárního zastoupení jednoho státu na území druhého smluvního státu;
- b. státní občany jednoho smluvního státu a státní občany třetích států, kteří jsou zaměstnání na území druhého smluvního státu v osobních službách státních občanů prvního smluvního státu uvedených v odstavcích 1 a 2.

(4) Zaměstnává-li diplomatické nebo konzulární zastoupení jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu osoby, které jsou pojištěny podle právních předpisů tohoto smluvního státu, pak musí plnit všeobecné povinnosti uložené zaměstnavatelům právními předpisy tohoto smluvního státu. Stejná povinnost platí i pro státní občany uvedené v odstavci 1 nebo 2, zaměstnávají-li osoby ve smyslu předchozí věty.

(5) Odstavce 1 až 4 neplatí pro honorární členy konzulárních úřadů a jejich úředníky.

Článek 9

(1) Státní občané jednoho smluvního státu, kteří jsou zaměstnání na území druhého smluvního státu ve službách diplomatického nebo konzulárního zastoupení třetího státu a nejsou pojištěni ani v tomto státě, ani ve svém domovském státě, budou pojištěni podle právních předpisů druhého smluvního státu.

(2) Odstavec 1 platí v oblasti švýcarského starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění také pro manžele a děti osob uvedených v odstavci 1, které se s nimi zdržují ve Švýcarsku, pokud nejsou již pojištěni podle svých vnitrostátních právních předpisů.

Článek 10

V zájmu pojištěnce mohou příslušné úřady obou smluvních států po vzájemné dohodě sjednat výjimky z článků 6 až 8.

Článek 11

(1) Zůstane-li osoba podle článku 7, 8 nebo 10 během výkonu své výdělečné činnosti v jednom smluvním státě podřízena právním předpisům druhého

smluvního státu, platí totéž pro manželku a děti, které se s touto osobou zdržují na území prvního smluvního státu, pokud samy nevykonávají činnost zakládající účast na pojištění v tomto státě.

(2) Pokud podle odstavce 1 platí pro manželku a děti švýcarské právní předpisy, jsou pojištěny v pojištění starobním, invalidním a pozůstalých.

ODDÍL III

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

PRVNÍ KAPITOLA: NEMOC A MATEŘSTVÍ

Článek 12

(1) Pojistí-li se osoba, která změní místo, kde bydlí, nebo výdělečnou činnost z České republiky do Švýcarska, během tří měsíců od vystoupení z českého nemocenského pojištění u švýcarské nemocenské pokladny pro peněžitě dávky nemocenského pojištění, pak se pro získání nároku na dávky započítávají doby pojištění získané v nemocenském pojištění České republiky.

(2) Pokud jde o dávky v případě mateřství, doby pojištění podle odstavce 1 se započítávají, pouze když pojištěnec přísluší po dobu tří měsíců k některé švýcarské nemocenské pokladně.

Článek 13

K získání nároku na dávku z českého nemocenského pojištění se započítávají doby pojištění získané v rámci švýcarského nemocenského pojištění.

DRUHÁ KAPITOLA: STÁŘÍ, ÚMRTÍ A INVALIDITA

A: Používání švýcarských právních předpisů

Článek 14

(1) Státní občané České republiky a jejich pozůstalí mají nárok na řádné důchody a odškodnění pro bezmocnost ze švýcarského starobního pojištění a pojištění pozůstalých za stejných podmínek jako švýcarští státní občané a jejich pozůstalí; odstavce 2 až 4 zůstávají zachovány.

(2) Mají-li státní občané České republiky nebo jejich pozůstalí, kteří nebydlí ve Švýcarsku, nárok na řádný poměrný důchod ze švýcarského starobního pojištění a pojištění pozůstalých, který činí nejvýše 10 procent odpovídajícího řádného plného důchodu, pak se jim poskytne namísto poměrného důchodu jednorázové vyrovnání ve výši hodnoty důchodu. Opustí-li státní občané České republiky nebo jejich pozůstalí, kteří takový poměrný důchod pobírali, definitivně Švýcarsko, poskytne se jim rovněž příslušné vyrovnání.

nání, které odpovídá hodnotě důchodu v době vycestování.

(3) Činí-li řádný poměrný důchod více než 10 procent, ale nejvýše 20 procent odpovídajícího řádného plného důchodu, pak státní občané České republiky nebo jejich pozůstalí, kteří nebydlí ve Švýcarsku nebo ho definitivně opustí, mohou volit mezi přiznáním důchodu nebo vyrovnáním. Tuto volbu je třeba učinit v průběhu řízení o přiznání důchodu, jestliže se oprávněné osoby v době vzniku pojistného případu zdržují mimo Švýcarsko, nebo při opuštění země, jestliže ve Švýcarsku již důchod pobíraly.

(4) Po vyplacení jednorázového vyrovnání ze švýcarského pojištění nemohou být proti tomuto pojištění uplatňovány žádné nároky z příspěvků zaplacených do té doby.

Článek 15

(1) Státní občané České republiky, kteří bezprostředně před vznikem invalidity podléhali příspěvkové povinnosti ve švýcarském starobním pojištění, pojištění pozůstalých a invalidním pojištění, obdrží dávky poskytované z této účasti na pojištění, pokud se zdržují ve Švýcarsku. Článek 16 písm. a. platí obdobně.

(2) Státní občané České republiky, kteří při vzniku invalidity nepodléhali příspěvkové povinnosti švýcarského pojištění starobního, pozůstalých a invalidního, ale jsou v něm pojištěni, obdrží prostředky poskytované z této účasti, pokud ve Švýcarsku mají bydliště, jestliže bezprostředně před vznikem invalidity nepřetržitě během nejméně jednoho roku ve Švýcarsku bydleli. Nezletilým dětem přísluší nárok na takové dávky, jestliže ve Švýcarsku bydlí a tam se buď invalidní narodily, nebo tam od narození nepřetržitě bydlely.

(3) Bydlení ve Švýcarsku ve smyslu odstavce 2 je u státních občanů České republiky bydlících ve Švýcarsku nepřetržitě, pokud neopustili Švýcarsko na dobu přesahující tři měsíce.

(4) Děti, které se narodily invalidní v České republice a jejichž matka se v České republice zdržovala před jejich narozením celkem nejvýše dva měsíce, jsou postaveny na roveň invalidním dětem narozeným ve Švýcarsku. Švýcarské invalidní pojištění přebírá v případě narození postiženého dítěte náklady vzniklé během prvních tří měsíců po jeho narození až do rozsahu, ve kterém by musely být takové dávky poskytovány ve Švýcarsku.

(5) Odstavec 4 se obdobně použije na děti narozené mimo smluvní státy; švýcarské invalidní pojištění přebírá v tomto případě náklady na dávky ve třetím státě, avšak jen tehdy, jestliže tam v důsledku zdravotního stavu dítěte musí být naléhavě poskytnuty.

Článek 16

Pro získání nároku na řádné důchody podle švýcarských právních předpisů o invalidním pojištění se považují za pojištěnce ve smyslu těchto předpisů také:

- a. Státní občané České republiky, kteří museli ukončit svou výdělečnou činnost ve Švýcarsku v důsledku úrazu nebo nemoci a jejichž invalidita v této zemi byla zjištěna ve lhůtě jednoho roku od doby přerušení práce s následnou invaliditou; musí nadále platit příspěvky na pojištění starobní, pozůstalých a invalidní, jako by měli bydliště ve Švýcarsku;
- b. Státní občané České republiky, kteří po zanechání své výdělečné činnosti dostávají prostředky ze švýcarského invalidního pojištění; podléhají příspěvkové povinnosti ve švýcarském pojištění starobním, pozůstalých a invalidním;
- c. Státní občané České republiky, na které nelze použít ustanovení písmen a. a b. a kteří v době pojistné události
 - aa. jsou pojištěni v českém důchodovém pojištění nebo
 - bb. v českém zdravotním pojištění nebo
 - cc. pobírají invalidní nebo starobní důchod podle českých právních předpisů nebo na ně mají nárok.

Článek 17

Článek 14 odst. 2 až 4 se vztahují i na řádné důchody švýcarského invalidního pojištění, pokud osoba oprávněná k pobírání dávky dovršila věku 55 let a pokud se u ní nepředpokládá další kontrola invalidity.

Článek 18

(1) Státní občané České republiky mají nárok na mimořádné důchody ze švýcarského pojištění starobního, pozůstalých a invalidního za stejných podmínek jako švýcarští státní občané, pokud bezprostředně před dobou, od které je důchod požadován,

- a. nejméně deset let v případě starobního důchodu,
- b. nejméně pět let v případě invalidního důchodu, důchodu pozůstalých nebo jiné dávky nahrazující starobní důchod

nepřetržitě bydleli ve Švýcarsku.

(2) Délka pobytu ve smyslu odstavce 1 platí za nepřerušenu, jestliže nebude Švýcarsko opuštěno po dobu přesahující tři měsíce v kalendářním roce. Ve výjimečných případech může být tříměsíční lhůta prodloužena. Do doby pobytu se nezapočítávají doby bydlení státních občanů České republiky ve Švýcarsku, během nichž byli osvobozeni od pojistné povinnosti ve švýcarském pojištění starobním, pozůstalých a invalidním.

(3) Zpětná úhrada příspěvků zaplacených švýcarské pojišťovně pro starobní pojištění a pojištění pozů-

stalých před vstupem této smlouvy v platnost a jednorázové vyrovnání poskytované podle článku 14 odst. 2 až 4 a podle článku 17 nevylučují poskytnutí mimořádných důchodů podle odstavce 1. V těchto případech budou však zpětně uhrazené příspěvky a jednorázová vyrovnání zúčtovány s případně poskytnutými důchody.

B. Používání českých právních předpisů

Článek 19

Jsou-li podle českých právních předpisů splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlédnutí ke švýcarským dobám pojištění, stanoví český nositel pojištění dávku výlučně na základě dob pojištění získaných podle českých právních předpisů.

Článek 20

Pokud nárok na dávku podle českých právních předpisů může vzniknout pouze s přihlédnutím ke švýcarským dobám pojištění, berou se tyto doby v úvahu pouze v nezbytném rozsahu tak, jako by se jednalo o doby získané podle českých právních předpisů, přičemž platí následující:

- Dávky, jejichž výše závisí na délce pojištění, se stanoví výhradně v rozsahu odpovídajícím dobám pojištění získaným podle českých právních předpisů.
- Dávky nebo části dávek, jejichž výše není závislá na délce pojištění, se stanoví v poměru dob získaných výlučně podle českých právních předpisů ke 30 letům pojištění, nejvýše však do výše plné dávky; to neplatí pro dávky nebo části dávek poskytované k zajištění minimálního příjmu.
- Doby přičítané k dobám pojištění po vzniku invalidity pro stanovení dávek podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a dávek pozůstalých se hodnotí v poměru dob pojištění získaných výlučně podle českých právních předpisů ke dvěma třetinám dob, které uplynuly mezi 16. rokem věku dotyčné osoby a vznikem invalidity či úmrtím, nejvýše však do plného dopočtu.

Článek 21

(1) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle českých právních předpisů 12 měsíců a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, dávka se nepřiznává.

(2) Při valorizaci důchodů přiznaných s přihlédnutím ke švýcarským dobám pojištění o pevnou jednotnou částku se zvýšení upraví v poměru uvedeném v článku 20 písm. b.

(3) Pro stanovení vyměřovacího základu pro výpočet dávek podle českých právních předpisů se doby pojištění získané podle švýcarských právních předpisů v rozhodném období vylučují.

(4) Podmínkou pro vznik nároku na plný invalidní důchod osobám, které pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý před dosažením 18 let věku nemohly být účastny pojištění, je trvalý pobyt na území České republiky.

ODDÍL IV RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Příslušné úřady:

- dohodnou pro používání této smlouvy nutné prováděcí předpisy;
- informují se vzájemně o změnách svých právních předpisů;
- označí styčná místa k ulehčení styku mezi nositeli pojištění obou smluvních států;
- informují se vzájemně o všech opatřeních, která byla přijata pro provádění této smlouvy.

Článek 23

(1) Úřady, nositelé pojištění a soudy smluvních států si poskytují navzájem takovou pomoc při provádění této smlouvy, jako by se jednalo o používání jejich vlastních právních předpisů. Pomoc je s výjimkou lékařských vyšetření bezplatná.

(2) Pro posouzení stupně invalidity nebo zdravotního stavu mohou nositelé pojištění každého smluvního státu přihlédnout ke zprávám a lékařským posudkům zaslaným nositeli pojištění druhého smluvního státu. Mají právo nechat pojištěnou osobu vyšetřit lékařem podle své volby.

Článek 24

(1) Osvobození nebo snížení správních poplatků stanovená právními předpisy jednoho smluvního státu pro listiny a jiné doklady, které se podle těchto právních předpisů předkládají, platí také pro obdobné listiny a jiné doklady, které se předkládají podle právních předpisů druhého smluvního státu.

(2) Úřady a nositelé pojištění obou smluvních států upustí u listin a jiných dokladů předkládaných při provádění této smlouvy od jejich ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.

Článek 25

(1) Úřady, nositelé pojištění a soudy jednoho smluvního státu nesmějí odmítnout podání nebo jiné písemnosti z jazykových důvodů, jestliže jsou sepsány v úředním jazyce druhého smluvního státu nebo v jazyce anglickém.

(2) Při provádění této smlouvy mohou úřady, no-

sitelé pojištění a soudy smluvních států navzájem a se zúčastněnými osobami nebo jejich zástupci přímo jednat v jejich úředních jazycích nebo v jazyce anglickém.

Článek 26

Žadosti, prohlášení a opravné prostředky, které mají být podány podle právních předpisů jednoho smluvního státu v určité lhůtě správnímu orgánu, soudu nebo nositeli pojištění tohoto smluvního státu, platí za podané ve lhůtě, jestliže během stejné lhůty byly podány u odpovídajícího orgánu, soudu nebo nositele pojištění druhého smluvního státu. V takových případech poznamená toto místo datum doručení na podané písemnosti a zašle ji příslušnému místu prvního smluvního státu.

Článek 27

(1) Nositelé pojištění, kteří podle této smlouvy mají poskytovat dávky, zprošťují se své povinnosti platbou v měně svého státu.

(2) Má-li nositel pojištění jednoho smluvního státu provádět platby nositeli pojištění druhého smluvního státu, pak se poskytnou v měně druhého smluvního státu.

(3) Jestliže jeden smluvní stát omezí devizový styk, učiní smluvní státy neprodleně opatření, aby zajistily poukazy vzájemně dlužných částek podle ustanovení této smlouvy.

(4) Státní občané jednoho smluvního státu, kteří se zdržují na území druhého smluvního státu, mají neomezenou možnost dobrovolného pojištění podle právních předpisů o pojištění starobním, pozůstalých a invalidním svého domovského státu, zvláště také pokud jde o placení příspěvků na toto pojištění, jakož i možnost z něho získat důchody.

Článek 28

(1) Má-li osoba, které přísluší podle právních předpisů jednoho ze smluvních států dávky za škodu, která vznikla na území druhého smluvního státu, podle jeho právních předpisů, nárok na náhradu škody proti třetí osobě, pak platí:

a. nárok na náhradu škody přechází na nositele pojištění prvního smluvního státu povinného k poskytování dávek podle právních předpisů pro něj platných;

b. druhý smluvní stát uzná tento přechod.

(2) Mají-li nositelé pojištění obou smluvních států při použití odstavce 1 nárok na náhradu na základě téhož případu nastalé škody, jsou pak spoluvěřiteli. Ve vnitřním vztahu jsou povinni k dílčímu vyrovnání v poměru podle dávek, které mají nést.

Článek 29

(1) Spory, které vzniknou při provádění této smlouvy, budou řešeny příslušnými úřady smluvních států vzájemnou dohodou.

(2) Nebude-li možno dosáhnout touto cestou dohody, bude sporný případ předložen rozhodčí komisi, která rozhodne ve smyslu a duchu této smlouvy. Její složení a postup stanoví dohodou příslušné úřady smluvních států.

ODDÍL V

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

(1) Tato smlouva se vztahuje také na pojistné případy, které nastaly před jejím vstupem v platnost.

(2) Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za doby před jejím vstupem v platnost.

(3) Pro stanovení nároku na dávku podle této smlouvy se přihlédne také k dobám pojištění, které byly získány před vstupem této smlouvy v platnost.

(4) Tato smlouva se nedotýká nároků, které byly uspokojeny vyrovnáním nebo vrácením příspěvků.

Článek 31

(1) Dřívější rozhodnutí nebrání používání této smlouvy.

(2) Nároky osob, jejichž dávky byly vyměřeny před vstupem této smlouvy v platnost, budou na žádost znovu vyměřeny podle této smlouvy. K novému vyměření může dojít také z moci úřední. Nové vyměření nesmí v žádném případě vést ke snížení dosavadních nároků oprávněných osob.

(3) Nároky na dávky ze švýcarského pojištění starobního, pozůstalých a invalidního, které byly získány státními občany České republiky nebo jejich pozůstalými jako uprchlíky nebo osobami bez státní příslušnosti, případně pozůstalými po nich, zůstávají zachovány; článek 5 se používá i v těchto případech.

Článek 32

Pro nároky, které jsou podle článku 31 odst. 2 uplatněny na základě dřívějších pojistných případů, počínají lhůty k jejich uplatnění, jakož i promlčecí lhůty podle právních předpisů smluvních států běžet nejdříve od doby vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 33

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci; ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Praze.

(2) Smlouva vstoupí v platnost prvním dnem dru-

hého měsíce následujícího po výměně ratifikačních listin.

Článek 34

(1) Tato smlouva se sjednává na dobu jednoho roku a bude dále automaticky prodlužována vždy na další rok, pokud ji jeden smluvní stát písemně nevypoví nejpozději tři měsíce před uplynutím její platnosti.

Za Českou republiku:

Ing. Jindřich **Vodička** v. r.
ministr práce a sociálních věcí

(2) Bude-li tato smlouva vypovězena, zůstanou získané nároky na dávky zachovány. Čekací doby získané na základě jejích ustanovení budou řešeny vzájemnou dohodou.

Na důkaz toho podepsali zmocněnci smluvních států tuto smlouvu a opatřili ji pečeti.

Dáno v Ženevě dne 10. června 1996 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Švýcarskou konfederaci:

Verena **Brombacher** v. r.
náměstkyně ředitele Spolkového úřadu
pro sociální pojištění

268

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. listopadu 1996 byla v Praze podepsána Pravidla Rozhodčí komise celní unie mezi Českou republikou a Slovenskou republikou.

S Pravidly Rozhodčí komise celní unie vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky je ratifikoval.

Pravidla na základě svého článku 11 odst. 4 vstoupila v platnost dnem 8. srpna 1997.

České znění Pravidel se vyhláší současně.

PRAVIDLA

**Rozhodčí komise celní unie
mezi Českou republikou a Slovenskou republikou**

Česká republika a Slovenská republika, na základě ustanovení článku 36 odst. 4 Smlouvy o vytvoření celní unie mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, podepsané dne 29. října 1992, se dohodly takto:

Článek 1

1. Pravidla Rozhodčí komise celní unie mezi Českou republikou a Slovenskou republikou (dále jen „pravidla“) se použijí pro řešení sporů vyplývajících ze Smlouvy o vytvoření celní unie mezi Českou republikou a Slovenskou republikou (dále jen „Smlouva“), zejména pro určení, zda a jak Smluvní strana porušila tuto Smlouvu.

2. Tato pravidla se vztahují zejména na rozhodování otázek týkajících se obchodní a celní politiky Smluvních stran, zajištění volného pohybu zboží a služeb mezi Smluvními stranami, včetně principu nediskriminace a přijetí a provádění právních norem v oblastech, na něž se Smlouva vztahuje.

Článek 2

Rozhodčí komise celní unie

1. Spory vyplývající ze Smlouvy řeší Rozhodčí komise celní unie (dále jen „Rozhodčí komise“), která se tvoří pro každý jednotlivý případ a je tříčlenná.

2. Rozhodcem může být fyzická osoba způsobilá ke jmenování do této funkce po odborné stránce, zejména se zaměřením na znalosti mezinárodního práva a obchodní politiky.

3. Rozhodce je při výkonu své funkce nezávislý a nemá postavení zástupce některé Smluvní strany. Rozhodce je vázán mlčenlivostí o všech skutečnostech, s nimiž se seznámí v průběhu rozhodčího řízení.

Mlčenlivosti může být zbaven, rozhodne-li tak Rada celní unie (dále jen „Rada“).

4. Vláda každé Smluvní strany jmenuje jednoho rozhodce. Rozhodce je jmenován v návrhu na zahájení rozhodčího řízení nebo do 30 dnů ode dne doručení návrhu na zahájení rozhodčího řízení a jeho jméno a adresa jsou zaslány druhé Smluvní straně a Stálému sekretariátu Rady celní unie (dále jen „Sekretariát“).

5. Sekretariát do 15 dnů od jmenování obou rozhodců svolá jejich setkání za účelem dohodnout se na třetím rozhodci. Třetí rozhodce musí být dohodnut nejpozději do 40 dnů od tohoto setkání. Den ustavení třetího rozhodce je dnem ustavení Rozhodčí komise.

6. Třetí rozhodce, na kterém se dohodnou rozhodci jmenovaní vládami Smluvních stran, je předsedou Rozhodčí komise.

7. Bezodkladně po ustavení Rozhodčí komise jí předá Sekretariát veškeré podklady, které v souvislosti s případem obdržel.

Článek 3

1. Pokud se rozhodci nedohodnou ve stanovené lhůtě na třetím rozhodci, požádá Sekretariát bezodkladně po uplynutí této lhůty a po konzultaci s nimi o jmenování třetího rozhodce Radu.

2. Rada se ke jmenování třetího rozhodce sejde a rozhodne o něm do 15 dnů od obdržení žádosti podle odstavce 1.

Článek 4

Nahrazení rozhodce

V případě nečinnosti rozhodce v Rozhodčí komisi po dobu delší než tři měsíce bude rozhodce odvolán tím, kým byl ustaven. Má-li být ustaven nový roz-

hodce, postupuje se přiměřeně podle ustanovení článků 2 a 3.

Článek 5

Návrh na zahájení rozhodčího řízení

1. Návrh na zahájení rozhodčího řízení podaný Radou nebo Smluvní stranou prostřednictvím její vlády může být předložen teprve poté, co vzájemně uspokojivého řešení nebylo dosaženo na jednání Rady.

2. Návrh na zahájení rozhodčího řízení podaný Radou je bezodkladně předán prostřednictvím příslušného člena Rady vládě každé Smluvní strany.

3. Návrh na zahájení rozhodčího řízení podaný Smluvní stranou prostřednictvím její vlády zašle navrhuující Smluvní strana diplomatickou cestou druhé Smluvní straně a kopii tohoto návrhu zašle na vědomí Sekretariátu.

4. Návrh na zahájení rozhodčího řízení obsahuje vymezení údajného porušení Smlouvy a jeho zdůvodnění, popis věcně a právně závažných skutečností doložených důkazy, kterých se navrhovatel dovolává, návrh výroku Rozhodčí komise, datum a podpis navrhovatele, resp. zmocněnce. K návrhu na zahájení rozhodčího řízení podaného Smluvní stranou se přiloží jmenovací listina rozhodce a plná moc zmocněnce. Návrh na zahájení rozhodčího řízení podaný Radou obsahuje i požadavek obou Smluvních stran na znění návrhu výroku Rozhodčí komise.

Článek 6

Vyjádření k návrhu na zahájení rozhodčího řízení

1. Je-li návrh na zahájení rozhodčího řízení podán Radou, předloží vláda každé Smluvní strany Sekretariátu písemné vyjádření k návrhu na zahájení rozhodčího řízení do 60 dnů od jeho obdržení.

2. Je-li návrh na zahájení rozhodčího řízení podán jednou ze Smluvních stran, předloží vláda druhé Smluvní strany Sekretariátu písemné vyjádření k návrhu na zahájení rozhodčího řízení do 60 dnů od jeho obdržení.

3. Toto vyjádření obsahuje stanovisko k návrhu na zahájení rozhodčího řízení a tvrzení a argumenty, o něž se opírá.

Článek 7

Rozhodčí řízení

1. Rozhodčí komise jedná bez zbytečných formalit co nejúčelněji, nejehospodárněji a nejrychleji v zájmu objektivního zjištění skutkového a právního stavu věci a tak, že s oběma Smluvními stranami nakládá stejným způsobem. Přitom poskytne oběma Smluvním stranám stejnou příležitost k obhajobě jejich práv.

2. Rozhodčí komise na svém prvním jednání vydá

usnesení, v němž oznámí zahájení rozhodčího řízení, datum ustavení a složení Rozhodčí komise, a pokud je to účelné, určí termín a místo dalšího jednání. První jednání Rozhodčí komise je zároveň dnem zahájení rozhodčího řízení a musí se uskutečnit nejpozději do 15 dnů od ustavení Rozhodčí komise. Na prvním jednání Rozhodčí komise rozhodne o případné námitce proti její pravomoci posuzovat danou věc, jakož i případné námitce vad ve svém ustavení. Rozhodčí řízení se koná vždy na území celní unie.

3. Smluvní strany jsou před Rozhodčí komisí zastoupeny svými zmocněnci, které jmenují vlády Smluvních stran nejpozději do předložení vyjádření k návrhu. Plná moc zmocněnce tvoří přílohu návrhu na zahájení rozhodčího řízení nebo vyjádření k návrhu, resp. je zaslána současně se jmenováním rozhodce. Zmocněnci mohou při jednání využívat pomoci poradců. Zmocněnci a poradci jsou vázáni mlčenlivostí o všech skutečnostech, s nimiž se seznámí v průběhu rozhodčího řízení. Mlčenlivosti mohou být zbaveni, rozhodne-li tak Rada.

4. Veškerý styk mezi Rozhodčí komisí a Smluvní stranou se děje prostřednictvím zmocněnce. Jejich prostřednictvím může Rozhodčí komise požádat Smluvní strany, aby do stanovené lhůty předložily další důkazy či dokumenty. Rozhodčí komise zmocněncům písemně oznamuje termíny a program jednání, doručuje jim protokoly a usnesení a oznamuje jim další skutečnosti související s rozhodčím řízením.

5. Rozhodčí řízení je neveřejné a může se uskutečnit, jsou-li přítomni alespoň dva rozhodci. Nepřítomnost rozhodce na rozhodčím řízení je omluvitelná jen z objektivních důvodů. Rozhodčí řízení řídí předseda Rozhodčí komise nebo jím zplnomocněný rozhodce.

6. Z každého jednání Rozhodčí komise se vyhotoví protokol, který podepíší rozhodci, kteří jsou na jednání přítomni. V protokolu se uvede zejména průběh jednání, předložené či navržené důkazy a další návrhy týkající se jednání.

7. Zmocněnec každé Smluvní strany je oprávněn nahlížet do dokumentace Rozhodčí komise a pořizovat si z ní výpisy a opisy.

8. Každá Smluvní strana musí na podporu svých návrhů a tvrzení navrhnout důkazy, kterými jsou písemnosti a výpovědi svědků, znalců a dalších osob, u nichž to bude považováno, s ohledem na okolnosti případu, za účelné. Rozhodčí komise podle vlastního uvážení může vzít v úvahu i další důkazy, o nichž usoudí, že jsou nezbytné ke zjištění skutečného stavu věci, např. jmenování znalce. Rozhodčí komise rozhodne na základě důkazů, které má k dispozici.

9. Smluvní strany se zdrží jakýchkoli kroků, které by mohly ztížit jednání Rozhodčí komise nebo ovlivnit výsledek rozhodčího řízení.

10. Rozhodčí řízení nepřesáhne šest měsíců ode dne jeho zahájení, ve zvlášť složitých případech může být prodlouženo nejvýše na 12 měsíců.

11. O všech procedurálních otázkách rozhoduje předseda Rozhodčí komise. Pokud však některý člen Rozhodčí komise o to požádá, učiní takové rozhodnutí Rozhodčí komise většinou svých členů.

Článek 8

Ukončení rozhodčího řízení

1. Na závěr rozhodčího řízení vydá Rozhodčí komise usnesení o přípustnosti zpětvzetí návrhu na zahájení rozhodčího řízení, rozhodnutí o uzavření smíru, rozhodnutí o ukončení řízení nebo rozhodnutí ve věci.

2. Zpětvzetí návrhu písemnou formou může prostřednictvím své vlády učinit Smluvní strana, která návrh na zahájení rozhodčího řízení podala, nebo Rada, pokud podala návrh na zahájení rozhodčího řízení.

3. Ke zpětvzetí návrhu může dojít kdykoli v průběhu rozhodčího řízení před vydáním rozhodnutí a pouze se souhlasem druhé Smluvní strany. Ke zpětvzetí návrhu na zahájení rozhodčího řízení předloženého Radou se souhlas Smluvních stran nevyžaduje. V těchto případech je rozhodčí řízení ukončeno vydáním usnesení Rozhodčí komise.

4. Kdykoli v průběhu rozhodčího řízení mohou Smluvní strany uzavřít smír, o kterém Rozhodčí komise vydá písemné rozhodnutí. Toto rozhodnutí obsahuje stejné náležitosti jako rozhodnutí uvedené v odstavci 5 tohoto článku s výjimkou odůvodnění, které bude uvedeno pouze tehdy, pokud se na tom Smluvní strany dohodnou.

5. Pokud nedojde ke zpětvzetí návrhu nebo k uzavření smíru, vydá Rozhodčí komise rozhodnutí ve věci, které má písemnou formu a musí s ním vyjádřit souhlas alespoň dva rozhodci. Toto rozhodnutí obsahuje datum a místo přijetí, jasný a jednoznačný výrok a jeho odůvodnění, popř. lhůtu k plnění a je podepsáno všemi rozhodci.

6. Pokud se v průběhu rozhodčího řízení prokáže nemožnost pokračovat v tomto řízení nebo důvod řízení odpadne, vydá Rozhodčí komise po předchozím souhlasu Smluvních stran rozhodnutí o ukončení řízení, v němž uvede důvody ukončení řízení.

7. Rozhodčí komise neprodleně zašle rozhodnutí uvedená v tomto článku vládám Smluvních stran a Sekretariátu.

8. Usnesení o přípustnosti zpětvzetí návrhu, rozhodnutí o uzavření smíru, rozhodnutí o ukončení řízení a rozhodnutí ve věci je konečné a závazné pro obě Smluvní strany, podání nového návrhu podle těchto pravidel v téže věci se nepřipouští.

Za Českou republiku:

Ing. Vladimír Dlouhý CSc. v. r.

Článek 9

Náklady rozhodčího řízení

1. Každá Smluvní strana nese vlastní náklady rozhodčího řízení. Náklady spojené s činností třetího rozhodce, náklady na případné tlumočení, překlady, které zabezpečuje Sekretariát, a jiné mimořádné náklady související s rozhodčím řízením nesou Smluvní strany rovným dílem.

2. Sekretariát může vyžádat od obou Smluvních stran na krytí těchto výloh stejnou přiměřenou zálohu.

3. Po ukončení rozhodčího řízení provede Sekretariát vyúčtování veškerých nákladů a poskytnutých záloh a ve lhůtě tří měsíců od ukončení řízení případné přeplatky vrátí. Smluvní strany uhradí ve lhůtě tří měsíců od obdržení vyúčtování Sekretariátu dlužnou částku.

Článek 10

Archivace

1. Do 30 dnů po ukončení rozhodčího řízení je předseda Rozhodčí komise povinen odevzdat veškerou dokumentaci s ním spojenou Sekretariátu k zabezpečení jejího archivování.

2. Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně i v případě, kdy se rozhodčí řízení ve věci neuskutečnilo.

3. Sekretariát je povinen po dobu platnosti Smlouvy archivovat dokumentaci spojenou s rozhodčími řízeními. V případě ukončení platnosti Smlouvy se o způsobu archivování dohodnou příslušné orgány Smluvních stran.

Článek 11

Závěrečná ustanovení

1. Lhůty podle těchto pravidel započnou běžet v den následující po dni, kdy byl písemný dokument doručen. Jestliže poslední den lhůty není pracovním dnem ve státě, jemuž byl písemný dokument doručen, skončí lhůta v nejbližší následující pracovní den.

2. Úředními jazyky rozhodčího řízení jsou český a slovenský jazyk.

3. Rozhodčí komise vydá usnesení nebo rozhodnutí v českém a slovenském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

4. Tato pravidla podléhají vnitrostátnímu schválení každé Smluvní strany a vstoupí v platnost dnem doručení pozdější noty o tomto schválení.

Dáno v Praze dne 25. listopadu 1996 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Slovenskou republiku:

Ing. Karel Česnek v. r.

269**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. června 1997 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kyprské republiky o spolupráci na úseku veterinárním.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku XII dnem 23. září 1997.

Do textu Dohody lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu zemědělství.

270**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. června 1997 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Ministerstvem zemědělství České republiky a Ministerstvem zemědělství, přírodních zdrojů a životního prostředí Kyprské republiky o spolupráci v oblasti zemědělství.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 10 dnem podpisu.

Do textu Dohody lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu zemědělství.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektrum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **AUTOŠKOLA,** Pospíšil Jaroslav, Velké nám. 132; **Chomutov:** DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Kolín 1:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžička, Šeríková 529/1057; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za Pasáží; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** ALBERTNET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADATUR, Hybernská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** B. Wellemínová, Dittrichova 13; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JAŠIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Příbram:** VEMA, Korecká Blanka, Čechovská 138; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplíce:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** Ing. M. Kuččík, areál HESPO; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.